

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **nezl. D. L.**, zast. zákonnou zástupkyní D. N. L., právně zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2017, čj. MV-27027-5/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 9. 2018, čj. 30 A 58/2017-94, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 2. 11. 2016, čj. OAM-1826-20/DP-2015, ve spojení s rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 14. 3. 2017, čj. MV-27027-5/SO-2017.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 2. 11. 2016 Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 44a odst. 4 s odkazem na § 46a odst. 2 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Žalovaná rozhodnutím ze dne 14. 3. 2017 zamítla žalobcovo odvolání a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu u krajského soudu a současně požádal, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Tomuto návrhu krajský soud vyhověl usnesením ze dne 9. 5. 2017. Následně krajský soud vyhověl také žalobě, napadená správní rozhodnutí rozsudkem ze dne 14. 2. 2018 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Žalovaná podala proti rozsudku kasační stížnost, kterou NSS shledal důvodnou. Napadený rozsudek krajského soudu ze dne 14. 2. 2018 proto zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V dalším řízení krajský soud žalobu rozsudkem ze dne 12. 9. 2018 zamítl.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, ke které rovněž připojil návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu poukázal na skutečnost, že je nezletilým dítětem. Na území ČR má vybudované zázemí, pobývá zde od narození s celou rodinou. V současné době nedisponuje pobytovým oprávněním a v případě nepřiznání odkladného účinku by byl nucen ČR opustit. Nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli způsobilo vážnou újmu a mělo by nepřiměřený dopad také do života ostatních členů jeho rodiny. Stěžovatel je přesvědčen, že v jeho konkrétním případě zájem

na spravedlivý proces a zájem na nezasahování do osobního a rodinného života převažuje nad zájmem veřejným. Současně vylučuje, že by přiznáním odkladného účinku mohla být komukoliv způsobena újma.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS ho však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti soud zjišťuje současné splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[5] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny. Přihlédl zejména k velmi nízkému věku stěžovatele a jeho rodinným vazbám. V ČR žije stěžovatelova rodina, která zde má vybudováno zázemí. V důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli hrozila bezprostřední a nenahraditelná újma spočívající v tom, že by byl nucen opustit území ČR. S ohledem na jeho nízký věk by toto rozhodnutí zajisté zasáhlo také do života ostatních rodinných příslušníků. Nelze nutit stěžovatele, aby napadená rozhodnutí ignoroval, tím porušil zákon a inicioval řízení o vyhoštění. Dále zdejší soud přihlédl k okolnosti, že stěžovatel na území ČR dosud pobýval na základě řádného oprávnění k pobytu.

[6] NSS neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí pouze odkládají. Ochrana veřejného zájmu může být zajištěna, i když účinky správního rozhodnutí nastanou později. NSS rovněž nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku hrozila jakákoli újma jiným osobám.

[7] Z těchto důvodů NSS stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[8] NSS připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu k správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dané řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96, č. 786/2006 Sb. NSS). Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2017 i rozhodnutí ministerstva ze dne 2. 11. 2016. Současně NSS upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu